

да ѿ преодолѣе: нито да послѣдѣва мнѣніе, че Богъ са ѹстраши ѿтъ противныа Немоу грѣхъ ѿ ѿтъ лѣкавство-то даволско, та не сѣтвори Адама ѿ давола: заради това ѿ понеже Богъ ѣ благъ сѣтвори ѿтъ благость-тъ Си ѿ давола ѿ человека въ сѣстоаніе добро ѿ блажено; а даволъ-тъ ѿ человекъ-тъ сѣгрѣшихъ ѿтъ своуж-тъ само-властнѣ колюж: слѣдователно гдѣто Богъ попусти ѿ не забра-ни даволъ ѿ человекъ да сѣгрѣшѣтъ, то быде за това, че Богъ на самовластіе не наводи насиліе. Обаче, за да не сѣгрѣшѣтъ, Богъ ѿмъ даде прѣдсѣхраненіе да са пазѣтъ ѿтъ грѣха; нъ като ѿмъ далъ самовластіе, не наведе ѿ насиліа спорадъ правосѣдіе-то, за което свидѣ-телствѣва Давидъ: *праведенъ еси, Господи, и прави суди Твои.*

Коп. Что ѣ правилъ Хрістосъ на земуж-тъ съ чело-вѣчество-то Си?

Ъв. Пилъ, алъ, постился, ходилъ, говорилъ, почивалъ ѿ спалъ.

Коп. Что ѣ правилъ съ Божество-то Си?

Ъв. Прокажены очищавалъ, мрътвы възкрѣшавалъ, ѿ прочаа.

Коп. Още что ѣ правилъ съ челоуѣчество-то Си?

Ъв. Страдалъ, распинался и ѹмиралъ.

Коп. Хрістосъ съ дѹшуж-тъ ли страда, или само съ тѣло-то?

Ъв. Съ дѹшуж-тъ и съ тѣло-то: зачтото тѣло безъ дѹшуж не страда.

Коп. А дѹша-та распина ли са?

Ъв. Тѣло-то са распинаше, а дѹша-та скѣрбаше; тѣло-то са пригвоздаваше за спасеніе-то на свѣта, ѿ